

nen med det eneste formål, at det skal gøres uatraktivt, gøres til en dårlig forretning for folk at udnytte den ret, som Socialdemokratiet siger er så god at have liggende nede i skuffen?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er godt, at hr. Kristian Thulesen Dahl stiller det spørgsmål, for det er jo netop et udtryk for den form for snydepolitik, som går ud på, at man foregiver, at der er en garanti i form af et bevis, men så udhuler man garantien ved nogle smarte manøvrer og ved at dreje på nogle knapper.

Hr. Anders Samuelsen brugte oven i købet det udtryk, at så kunne man bare dreje på nogle knapper. Ja, det er den måde, man udhuler garantierne på, og det er at snyde vælgerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi går nu i gang med en form for anden runde.

Hr. Ole Sohn som ordfører for forespørgerne.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er imponerende, at vi har en debat om regeringens Velfærdskommission i lyset af, at det er åbenlyst for alle andre end statsministeren og måske også finansministeren, at 2010-planen i den grad halter; at alle ved det, alle skriver om det, bortset fra statsministeren og finansministeren, som ikke erkender det. Vi stiller spørgsmål om, hvad regeringen har af ideer og planer, men får intet svar.

Statsministeren bruger sin svartid på at anklage oppositionen for ikke at have forslag, hvorefter statsministeren kommenterer det ene forslag efter det andet, som henholdsvis Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF har stillet. Hvorfor kan statsministeren gøre det? Ja, det kan statsministeren jo kun gøre, fordi vi åbent lægger vores forslag frem, så selv statsministeren har mulighed for at læse dem og kommentere dem, og så de kan indgå i den valgkamp, som allerede er skudt i gang.

Det er jo det, der er hele humlen ved det, nemlig at oppositionen stiller forslagene. Vi tør stå ved vores forslag. Vi tør stå ved, at der er nogle, der skal betale mere skat, og andre, der skal betale mindre skat. Vi tør sige, at det er urimeligt, at benzinpriserne er så lave. Vi tør sige de ting, der er nødvendige for at lave reformer af samfundet.

Men når man spørger regeringen, hvad regeringens planer er, er svaret: Vi har en kommission. Den skal godt nok først nedsættes efter valget, og den skal gøre det på baggrund af et skattestop. Så er man i hvert fald sikker på, at der ikke kommer meget vision og luft under vingerne fra den kommissions side.

Så står der tilbage, at regeringen skal forsøge at tilrettelægge en politik frem til – hvis man bare er lidt flink – finanslovsforslaget, som jeg går ud fra at regeringen når at fremsætte, inden valget bliver udskrevet, hvor man så må fifle sig igennem med yderligere nedskæringer.

Men det, vi ved, er, at der er en stigning i arbejdsløsheden herhjemme, som har været markant under den borgerlige regering. Og hvad er regeringens svar? Det er, at det er de andres skyld. Det er den lave dollarkurs, det er den måde, som de andre EU-lande tilrettelægger deres økonomiske politik på, der gør, at vi er i problemer.

Kl. 16.25

Det er en del af problemet, men regeringen kan da ikke løbe fra, at arbejdsløsheden er steget tre gange så meget herhjemme som i de øvrige EU-lande. Den procentvise stigning er tre gange højere i Danmark, end den er i de andre EU-lande. Det kan man altså ikke sige er de andres skyld. Næ, det er regeringens ansvar, og det gør, at man ikke er i stand til at leve op til 2010-planens forudsætninger, fordi den forudsætning med den stigende beskæftigelse ikke hænger sammen.

Og hvad er regeringens bud på at løse det? Hvor er regeringens beskæftigelsesforslag? Hvor er regeringens offensive forslag om massive investeringer i uddannelse, efteruddannelse, praktikpladser, forskning, beskæftigelsesinitiativer for ufaglærte? Der er ingen. Vi har en Velfærdskommission, og så bruger statsministeren hele sin tid på – og det gør ikke noget, jeg synes, det er fint, at statsministeren tager oppositionens alternative forslag, som bliver lagt åbent frem – at gå i clinch med det.

Det er jo meget fint, at statsministeren er begyndt at øve sig på en oppositionsrolle. Det tror jeg sådan set også er vigtigt. For det eneste, regeringen tilsyneladende har i kikkerten som arbejdsmål her i det kommende års tid, er den Strukturkommission, hvis resultat vil være, at en lang række Venstreborgmestre må afgive deres poster. Jeg kan jeg godt forstå, at det tynger statsministeren og hans humør lidt. Han er måske en lille smule beklemmt og er derfor begyndt